

at foreslaa to, nemlig at det gøres til Pligt at udleje ledige, ikke beboede Lejligheder, og at Loven udstrækkes til møblerede Værelser“. Det er det Krav, som Boligudvalget har stillet; de to Punkter alene pege dette paa. Det maa dog tyde paa, at man ogsaa der har gjort saadanne Erfaringer; at man ikke har anset det for heldigt at gaa alt for rigoristisk til Værks.

Spørgsmaalet om Ejernes Ret til at flytte ind i sit eget Hus er naturligvis et vanskeligt Spørgsmaal, og der kan siges adskilligt derom. Der er jo i det hele fremført adskillige Klager, som tydeligt viser Vanskelighederne ved Ordningen af denne Sag. Jeg tror, at en Undersøgelse af de herhenhørende Forhold vil føre til det Resultat, at her er et Omraade, hvor der skal gaas frem med nogen Varsomhed, hvis man skal undgaa at komme ud i en Tilstand, der betegner den rene Vilkaarlighed, ogsaa paa dette Felt.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget og, da vi jo skal have Udvalg nedsat, ogsaa til en velvillig prøvende Udvalgsbehandling. Jeg har glædet mig over; at de Udtalelser, Venstres Ordfører (Slebsager) fremsatte, i alt væsentlig svarer til, hvad vi for vort Vedkommende havde overvejet at sige, og jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes Venstre og vort Parti her paa Rigsdagen at præge, om ikke just i dette Ting, saa i det andet høje Ting, Lovgivningen paa dette Omraade, saa at der bliver taget alsidige Hensyn. Heri ligger tillige Haabet om, at Venstre ikke vil finde det klogest i denne Sag, hvor de er enige med os, at handle saaledes, som de gjorde ved Adresse-debatten — hvor de ogsaa var enige med os —, nemlig stemme imod os.

Laurits Jensen: Der er for den store næringsdrivende Stand et Spørgsmaal af Interesse, som dette Lovforslag berører, og til hvis Afgørelse der ogsaa findes et Nævn, nemlig Spørgsmaalet om de mange Butikker, som mere eller mindre trues under den nuværende Situation. Butiksspørgsmaalet er under Krigssituationen blevet i allerhøjeste Grad aktuelt, i hvert Tilfælde i Hovedstaden, og efter hvad jeg kan skønne, vil det ogsaa blive overordentlig

aktuelt i den kommende Tid. Lejen for Butikker sættes ustandseligt op. Naar en Købmand, en Detailhandler, en forretningsdrivende i en Række Aar har kæmpet haardt for Tilværelsen for at skabe sig en Eksistens og endelig gennem Aarene har opnaaet at faa samlet en Kundekreds, saa at han ser sin fremtidige Eksistens betrygget, møder Faren ham i forskellige Skikkelser. Ofte møder den fra Ejernes Side i den Form, at denne stiller Krav om en forøget Husleje. Men der kan komme andre Farer, og jeg skal pege paa een, som har vist sig i de senere Aar, og som sikkert vil gøre sig gældende i Fremtiden. Jeg tænker paa den Bankepidemi — jeg kunde maaske snarere sige Bankdilerium — vi staar overfor, idet Banker opstaar som Paddehatte og de store Banker lægger Filialer rundt om i de forskellige Bydele. De søger der de bedst beliggende Butikker, de søger de Forretningslokaler, som ligger bekvemst, og for dem spiller Huslejen ingen Rolle. Har en Købmand siddet og svaret 4,000 Kr. i Husleje af en Butik og der saa kommer en Bankinstitution og byder 8,000 Kr., ja, saa er Ejeren til Rede og vil gerne have denne Lejer. Nu ved jeg meget vel, at vi har et Butiksnævn, men eventuelt køber Banken Ejendommen og siger saa Lejeren op; han kan muligvis faa Lov til at blive boende i nogen Tid, fordi Banken ikke i Øjeblikket har Brug for Lokalet, men Banken, Ejeren, vil ikke binde sig for lang Tid. For private Lejere spiller det jo ikke saa stor en Rolle, om de kommer til at flytte en Gang mere eller mindre, om de skulde komme til at flytte efter at have boet et Sted et Aar, men for Indehaverne af Butikker stiller det sig helt anderledes. Deres Eksistens er truet, alt, hvad de har opsparet, alt, hvad de har kunnet samle, ser de med eet briste for sig. De københavnske Repræsentanter vil f. Eks. have set ude ved Krydset paa Frederiksberg, hvorledes det hele nu er Banker; de har elimineret 3—4 Forretninger i Ejendommen paa Hjørnet, 3—4 i den næste o. s. v.; de paagældende forretningsdrivende har maattet ophøre med selvstændig Eksistens der og har maattet søge et nyt Kvarter, ja, har i mange Tilfælde maattet skabe sig en ny Eksistens.